

NOTE

Vedr.: **Kortfattet referat af plenarmødet**
– den 11.-12. juli 2002 i Bruxelles¹

I. Indledning af mødet

1. Formanden indledte mødet med på konventets vegne at ønske Loyola Palacio til lykke med hendes udnævnelse til Spaniens udenrigsminister og Eduardo Zaplana med hans udnævnelse til socialminister. Pierre Lequiller, Pat Carey og Jacques Floch blev budt velkommen som nye medlemmer af konventet.
2. Formanden meddelte konventet, at juli-mødet markerer afslutningen på "lyttefasen" og indledningen af "undersøgelsesfasen". De første seks arbejdsgrupper er i gang med at behandle specifikke spørgsmål, der blev rejst på de første plenarmøder. De skal udarbejde henstillinger eller valgmuligheder, som konventet skal behandle til efteråret. De har gjort gode fremskridt, selv om der i nogle tilfælde har været et skuffende lille antal deltagere. Præsidiet mener, at der bør nedsættes fire arbejdsgrupper til. For så vidt angår oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed er præsidiet enig om et udkast til mandat omfattende de vigtigste spørgsmål, der blev rejst på plenarmødet i maj; udkastet er udsendt i dokument CONV 179/02. Præsidiet mener, at der bør nedsættes en arbejdsgruppe vedrørende forenkling af lovgivningsprocedurerne; gruppen skal se på nogle af de spørgsmål, der blev rejst under plenardebatten om instrumenter. Præsidiet finder endvidere, at der bør nedsættes grupper vedrørende udenrigspolitik og forsvarspolitik. Mandaterne for disse grupper vil blive udarbejdet på baggrund af debatten på plenarmødet og udsendt, så snart præsidiet har haft lejlighed til at overveje forløbet af drøftelserne. Konventets medlemmer vil blive opfordret til at anmode om at deltage i en af de fire grupper, når deres mandat er blevet fastlagt. De skal begynde arbejdet

¹ Et ordret protokollat fra plenarmødet findes på www.european-convention.eu.int.

i september med henblik på at forelægge valgmuligheder i oktober eller november. Konventet vil så råde over ti sæt basiselementer, der skal danne kernen i arbejdets tredje fase, hvor konventet skal se på forslag til lovtekster.

3. Formanden orienterede konventet om efterårets program. For det første regner præsidiet med en debat på mødet den 12.-13. september om forenkling af lovgivningsprocedurerne med udgangspunkt i et dokument, som sekretariatet vil udarbejde før sommerferien, og som skal danne grundlag for den nye arbejdsgruppe. For det andet skal rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende Nærhedsprincippet foreligge i så god tid, at konventet kan behandle den på plenarmødet den 3.-4. oktober. For det tredje vil konventet i midten af oktober modtage rapporter fra de to grupper, der beskæftiger sig med spørgsmålet om status som juridisk person og med chartret (begge spørgsmål har direkte relevans for den fremtidige traktatstruktur). Med disse rapporter vil præsidiet i slutningen af oktober kunne forelægge konventet forslag til en skitse til traktatstruktur. Denne struktur vil være den ramme, som basiselementerne fra arbejdsgrupperne skal indgå i, for så vidt konventet er indforstået med dem. En ny version af traktaten i stærkt udbygget form følger i december eller januar og skal danne grundlag for konventsarbejdets tredje fase ("forhandlingsfasen").

II. EU's optræden udadtil: generel debat

4. Formanden indledte drøftelserne om EU's optræden udadtil med at henvise til det arbejdsdokument, som konventets sekretariat har udarbejdet (CONV 161/02).
5. Konventets medlemmer var enige om, at det er vigtigt for EU at være en stærk og effektiv aktør på den internationale scene. Mange mente, at EU's hidtidige resultat på dette område er skuffende, især når man tager EU's økonomiske og finansielle betydning i betragtning. En række medlemmer understregede, at udfordringerne i forbindelse med globaliseringen kun gør det endnu mere vigtigt, at EU opfylder denne rolle. Kun en stærk og forenet Union kan øve indflydelse på den internationale udvikling og effektivt værne om europæiske interesser.

6. Mange understregede, at de værdier, der er centrale for EU, i sig selv er et argument for at spille en større rolle på globalt plan, og at disse værdier bør understøtte og oplyse EU's eksterne politikker. Flere medlemmer nævnte også nødvendigheden af at overholde de grundlæggende principper i FN-pagten.

Enhedspolitik eller fælles politik?

7. Flere medlemmer fandt, at udenrigs- og sikkerhedspolitikken på grund af sin mellemstatslige karakter har været ude af stand til at føre til effektive resultater. Fællesskabsmetoden har fungeret godt inden for andre aspekter af de eksterne forbindelser. En udvidelse af Kommissionens kapacitet til at definere fælles politikker og fungere som vogter af de fælles interesser på dette område vil bidrage til at forbedre effektiviteten af EU's udenrigspolitik.
8. Andre henviste til udenrigspolitikken specifikke karakter, idet de bemærkede, at den i meget mindre omfang end mange interne politikker har lovgivningsmæssig karakter. Flere fremhævede medlemsstaternes forskelligartede interesser. Den tætte forbindelse mellem udenrigspolitik og national suverænitet nødvendiggør særlige ordninger. Mange af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik svagheder kan snarere tilskrives manglende politisk vilje end utilstrækkelige instrumenter og procedurer. Målet bør fortsat være at nå frem til en fælles politik og ikke nødvendigvis en enhedspolitik. Flere fremhævede Det Europæiske Råds rolle i udformningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Sammenhængende ekstern aktion

9. Alle var enige om, at en velkoordineret anvendelse af samtlige instrumenter, økonomiske såvel som politiske, er vigtig for EU's evne til at udøve indflydelse i international sammenhæng. Mange talere mente, at de nuværende ordninger hindrer en sammenhængende strategi og vanskeliggør en sådan koordination. Nogle opfordrede til fjernelse af søjlestrukturen og anbefalede, at de to funktioner, der ligger hos henholdsvis den højtstående FUSP-repræsentant og kommissæren for eksterne forbindelser, samles hos én person med "dobbelt kompetence", der skal være medlem af eller næstformand for Kommissionen. Andre foretrak at styrke sammenhængen gennem en reform inden for Kommissionen og Rådet og gennem bedre koordination mellem den højtstående repræsentant og Kommissionen. Nogle foreslog, at den højtstående repræsentant og kommissæren for eksterne forbindelser bør kunne forelægge fælles initiativer, der dækker alle aspekter af de eksterne politikker/aktioner. Yderligere anvendelse og udvikling af fælles strategier blev også nævnt.

En proaktiv udenrigspolitik

10. Alle medlemmer af konventet understregede betydningen af, at EU fører en dynamisk udenrigspolitik og således er i stand til at reagere hurtigt på den internationale udvikling. En række talere gjorde opmærksom på, at kravet om enstemmighed inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik begrænser EU's evne til at handle. Når medlemsstaterne ikke kan nå til enighed, skaber fraværet af en klar EU-politik et tomrum, der så udfyldes af enkeltstående, til tider indbyrdes modstridende, nationale udenrigspolitikker. Nogle tilføjede, at reglen om enstemmighed fremmer en politik dikteret af den mindst ambitiøse holdning og forsinker beslutningsprocessen betragteligt, hvor der netop ofte er behov for hurtig reaktion.
11. En række talere mente, at løsningen skal findes i, at man udvider anvendelsen af kvalificeret flertal til FUSP-området. Nogle mente, at alle udenrigspolitiske afgørelser (bortset fra sikkerhed og forsvar) bør træffes med kvalificeret flertal, mens andre foreslog, at fælles initiativer fra den højtstående repræsentant og kommissæren for eksterne forbindelser som et første skridt bliver omfattet af kvalificeret flertal. Nogle medlemmer gav udtryk for, at de ønsker at bevare enstemmighed som overordnet princip, og understregede, at de foretrækker at forbedre de mekanismer, der er udformet til at skabe bedre overensstemmelse mellem medlemsstaterne. Navnlig muligheden af at lade den højtstående repræsentant blive omfattet af initiativretten samt en bedre anvendelse af fælles vurdering af politikker blev nævnt. Opretholdelse af enstemmighed som overordnet princip udelukker efter nogles opfattelse ikke, at man udvider anvendelsen af kvalificeret flertal i særlige tilfælde som f.eks. inden for rammerne af fælles strategier, eller eventuelt når der træffes afgørelse om forslag, der forelægges af den højtstående repræsentant og Kommissionen i fællesskab. Andre forslag med henblik på at overvinde inertien inden for FUSP omfattede videreudvikling af "forstærket samarbejde" og en mere udbredt anvendelse af "konstruktiv afståelse". Dette vil gøre det muligt, at en "koalition af dem, der ønsker det", tager et initiativ på EU's vegne, forudsat at ingen medlemsstat går imod dette initiativ, og at man holder muligheden for at lade andre tilslutte sig på et senere tidspunkt åben.
12. Spørgsmålet om en proaktiv politik blev sat i direkte forbindelse med spørgsmålet om finansiering af FUSP. Hurtig reaktion kræver adgang til passende ressourcer, såvel økonomiske som menneskelige. En række talere bemærkede, at FUSP-budgettet bør øges, og at procedurerne vedrørende finansiering bør gøres mere fleksible. Muligheden af fælles anvendelse af diplomatressourcer i tredjelande og muligheden af at overdrage den højtstående repræsentant ansvaret for de eksterne delegationers udenrigspolitiske aktiviteter blev også nævnt.

Effektiv repræsentation

13. En række medlemmer opfordrede til større klarhed med hensyn til repræsentationen udadtil inden for den eksterne politik. Nogle foreslog, at der bør findes en løsning, således at EU taler med én stemme, mens andre fandt, at det væsentligste mål er at sikre, at EU har ét fælles budskab. Nogle var af den opfattelse, at repræsentationen udadtil bliver enklere, hvis EU får status som én enkelt juridisk person.

Spørgsmålet om legitimitet

14. Flere talere påviste et demokratisk underskud i anden søjle og opfordrede til større inddragelse af Europa-Parlamentet, f.eks. gennem anvendelse af fælles beslutningstagning. Andre understregede, at demokratisk legitimitet kommer fra de nationale parlamenter (navnlig i forbindelse med deployering af militære styrker) og opfordrede til bedre kontrol og ansvarlighed på nationalt plan.

Sikkerheds- og forsvarspolitik

15. En række medlemmer understregede betydningen af, at EU udvikler en effektiv sikkerheds- og forsvarspolitik. En sådan politik kræver, at der sikres tilstrækkelig og passende kapacitet, såvel militært som civil. Nogle mente, at EU's militære aktion bør begrænses til fredsbevarende virksomhed og bør være afhængig af, om der foreligger et mandat fra FN.
16. Nogle medlemmer opfattede forsvar som et spørgsmål, der primært vedrører NATO, og nogle understregede betydningen af, at udviklingen af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik finder sted i nært samråd med NATO. Nogle opfordrede til, at "forstærket samarbejde" udvides til at omfatte sikkerheds- og forsvarsområdet. Det blev foreslået at lade udviklingen af en sikkerheds- og forsvarspolitik bygge på en trinvis tilgang, der åbner mulighed for gradvis udvikling af kapacitet. Nogle fremhævede behovet for at drøfte spørgsmålet om interoperabilitet mellem de nationale væbnede styrker. Nogle opfordrede til bedre koordination af forsknings-, udviklings- og anskaffelsespolitikker for at få mest muligt for pengene på europæisk plan. Flere gik ind for, at der oprettes et europæisk våbenagentur, og nogle så et behov for at revidere og ændre artikel 296 i traktaten, således at våbenindustrien bliver omfattet af traktatens anvendelsesområde.
17. En række medlemmer understregede, at afgørelser i forbindelse med sikkerhed og forsvar fortsat skal træffes med enstemmighed på grund af deres følsomme karakter, og at overvågningen på dette område primært er en opgave for de nationale parlamenter.

II. Rapport fra ungdomskonventet

18. Ungdomskonventets formand, Giacomo Filibeck og de to næstformand Roberta Tedesco-Tricas og Ellen Nørby fremlagde den tekst, som ungdomskonventet, der havde været forsamlet i Bruxelles siden 10. juli, havde vedtaget samme morgen. Repræsentanterne for de unge understregede bl.a. i deres indlæg, hvor vigtigt det er, at de unge høres og inddrages direkte i den europæiske proces. De nævnte endvidere, at den vedtagne tekst slår til lyd for en afklaring af kompetencefordelingen og en styrkelse af de europæiske institutioner, og at et flertal af de unge ligeledes ønsker, at EU bevæger sig i retning af en føderal struktur. Til slut opfordrede ungdomskonventets formand til, at man holder fremdriften i gang, og han gav udtryk for ønske om, at der indkaldes til et nyt møde i ungdomskonventet, så det kan fortsætte drøftelserne og uddybe det arbejde, der er gjort.

Under den efterfølgende drøftelse udtrykte flere af konventets medlemmer tilfredshed med det arbejde, de unge har gjort, og glædede sig over indholdet af den vedtagne erklæring. Visse ønskede endvidere, at kontakterne med de unge fortsætter.

En deltager i ungdomskonventet nævnte et positionspapir, som et betydeligt antal af ungdomskonventets deltagere har underskrevet, og som indeholder en kritik af konventets arbejdsmetoder og resultater.

Næstformand Jean-Luc Dehaene konkluderede, at også han går ind for at opretholde den fremdrift, der er skabt med afholdelsen af ungdomskonventet; det kan ske på følgende måder:

- indbydelse af ungdomskonventets formand og to næstformænd til fremover at deltage i det europæiske konvents plenarmøder, så de kan aflægge rapport om disse møder til alle ungdomskonventets deltagere;
- opretholdelse af webstedet (youth-convention.net) for at fremme en fortsat debat mellem de unge og råde over et redskab til kommunikation med dem;
- opfordring til hver af konventets deltagergrupper (nationale delegationer, Europa-Parlamentet, Kommissionen, formandskabet) om at bevare tæt kontakt til de unge, som de har udpeget, holde dem løbende underrettet om de fremskridt, der gøres, og indhente vurderinger og forslag fra dem.

III Procedureforslag fra visse af konventets medlemmer

19. Formanden henviste til det forslag, som visse af konventets medlemmer havde fremlagt om, at Kommissionen bør anmodes om at udarbejde et tekstudkast til en forfatningstraktat. Formanden bemærkede, at forslaget er blevet gennemgået af præsidiet og enstemmigt forkastet, da det vil indebære, at konventet undtager sig sit ansvar. Han nævnte den alternative metode, som han havde skitseret i forbindelse med åbningen af mødet, og som forhåbentlig vil imødekomme ønskerne hos dem, der har fremsat forslaget.

 2. Maria Berger, der havde forelagt forslaget for præsidiet, erklærede sig fuldt tilfreds med den måde, det er blevet håndteret på, og bekræftede, at det er trukket tilbage.
-

Talerliste efter indlæggenes rækkefølge

Plenarmødet den 11.–12. juli 2002

TALERLISTE

Torsdag den 11. juli

EU's optræden udadtil: generel debat

1. Ana PALACIO – Spanien (regeringen)
2. Elmar BROK – Europa-Parlamentet
3. Êrnani LOPES – Portugal (regeringen)
4. Frans TIMMERMANS – Nederlandene (parlamentet)
5. Hildegard PUWAK – Rumænien (regeringen)
6. Michel BARNIER – Kommissionen
7. Bobby McDONAGH – Irland (regeringen)
8. Antonio TAJANI – Europa-Parlamentet
9. Michael ATTALIDES – Cypern (regeringen)
10. Alojz PETERLE – Slovenien (parlamentet)
11. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (regeringen)
12. Jens Peter BONDE – Europa-Parlamentet
13. Louis MICHEL – Belgien (regeringen)
14. Olivier DUHAMEL – Europa-Parlamentet
15. Peter HAIN – Det Forenede Kongerige (regeringen)
16. Göran LENNMARKER – Sverige (parlamentet)

Blå kort: Duff, Hain, Haenel, Berès, Hain

17. Ben FAYOT – Luxembourg (parlamentet)

Blå kort: Hain, Voggenhuber, Barnier

18. Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (regeringen)
19. George KATIFORIS – Grækenland (regeringen)
20. Pavol HAMZIK – Slovakiet (parlamentet)
21. Peter GLOTZ – Tyskland (regeringen)
22. John BRUTON – Irland (parlamentet)

Blå kort: Stuart, Maij-Weggen, Belohorská

23. Alejandro MUÑOZ ALONSO – Spanien (parlamentet)
24. Matjaz NAHTIGAL – Slovenien (regeringen)
25. Pierre LEQUILLER – Frankrig (parlamentet)
26. Gianfranco FINI – Italien (regeringen)
27. Ayfer YILMAZ – Tyrkiet (parlamentet)
28. Alain LAMASSOURE – Europa-Parlamentet
29. Lord MACLENNAN – Det Forenede Kongerige (parlamentet)
30. Roberts ZILE – Letland (regeringen)
31. Andrew DUFF – Europa-Parlamentet
32. Paraskeskas AVGERINOS – Grækenland (parlamentet)
33. Lamberto DINI – Italien (parlamentet)

Blå kort: Hain, Barnier

34. Teija TILIKAINEN – Finland (regeringen)
35. Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)
36. Christina MUSCARDINI – Europa-Parlamentet
37. Rytis MARTIKONIS – Litauen (regeringen)
38. Hanja MAIJ-WEGGEN – Europa-Parlamentet
39. Kimmo KILJUNEN – Finland (parlamentet)
40. Peter SKAARUP – Danmark (parlamentet)
41. Androula VASSILIOU – Cypern (parlamentet)
42. Henrik Dam KRISTENSEN – Danmark (parlamentet)
43. Josep BORRELL FONTELLES – Spanien (parlamentet)
44. Edmund WITTBRODT – Polen (parlamentet)
45. Juraj MIGAS – Slovakiet (regeringen)
46. Marco FOLLINI – Italien (parlamentet)
47. Hannes FARNLEITNER – Østrig (regeringen)
48. Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (parlamentet)
49. Lena HJELM-WALLEN – Sverige (regeringen)
50. Reinhard BÖSCH – Østrig (parlamentet)
51. Mesut YILMAZ – Tyrkiet (regeringen)
52. Proinsias DE ROSSA – Irland (parlamentet)
53. Péter BALÁZS – Ungarn (regeringen)
54. Josef OLEKSY – Polen (parlamentet)

55. Carlos CARNERO GONZÁLEZ – Europa-Parlamentet
56. Pierre MOSCOVICI – Frankrig (regeringen)
57. Caspar EINEM – Østrig (parlamentet)
58. István SZENT-IVÁNYI – Ungarn (parlamentet)

Fredag den 12. Juli

Forelæggelse af Ungdomskonventets rapport

1. Giacomo FILIBECK, formand for Ungdomskonventet
2. Ellen NØRBY, næstformand for Ungdomskonventet
3. Roberta TEDESCO TRICCAS, næstformand for Ungdomskonventet
4. Helle THORNING-SCHIMIDT – Europa-Parlamentet

Blå kort: Duhamel, Dobbyn (Ungdomskonventet), Duff, Skaarup, Bonde, Juri (Ungdomskonventet), Derosier (Ungdomskonventet), Brok, Witherick (Ungdomskonventet), Maij-Weggen, Thorning-Schmidt

Fortsættelse af debatten om EU's optræden udadtil (forsvar)

1. René van der LINDEN – Nederlandene (parlamentet)
2. Gunther PLEUGER – Tyskland (regeringen)
3. Antonio VITORINO – Kommissionen
4. Marietta GIANNAKOU – Grækenland (parlamentet)
5. Baronesse SCOTLAND – Det Forenede Kongerige (regeringen)
6. Esko SEPPÄNEN – Europa-Parlamentet
7. Danuta HÜBNER – Polen (regeringen)
8. Michael FRENDÓ – Malta (parlamentet)

Blå kort: Duff, Fini, Einem, Vitorino

9. Gisela STUART – Det Forenede Kongerige
10. Diego LÓPEZ GARRIDO – Spanien (parlamentet)
11. Eduarda AZEVEDO – Portugal (parlamentet)
12. Jacques SANTER – Luxembourg (regeringen)
13. Valdo SPINI – Italien (parlamentet)

14. Kenneth KVIST – Sverige (parlamentet)
15. William ABITBOL – Europa-Parlamentet
16. Jan KOHOUT – Den Tjekkiske Republik (regeringen)
17. Edvins INKENS – Letland (parlamentet)
18. Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (parlamentet)
19. Kimmo KILJUNEN – Finland (parlamentet)
20. Jürgen MEYER – Tyskland (parlamentet)

Procedureforslag fra visse medlemmer af konventet

1. Maria BERGER – Europa-Parlamentet

Blå kort: De Rossa, Kiljunen, MacCormick, Hallengren, Einem
